

LỐI HẸN

*Mùa Hạ nào em nhỉ, thuở còn nhau
Hà Nội bọn bề ta không nhớ hết
Có một con đường trở thành lối hẹn
Nơi ngập ngừng xao xác lá me rơi.*

*Chúng mình bay, mây trắng cùng trôi
Chùm hoa phượng trong tay thấp lửa
Nơi lối hẹn đất trời hiền hậu quá
Cánh phượng hồng gợi ước mơ xa...*

*Rồi nên quen, chiều lối hẹn chờ ta
Hồi hộp lá rơi con đường gió thổi
Hai đứa bên nhau bao điều đã nói
Chỉ lời yêu sao chẳng thốt nên lời?*

*Để bây giờ khi đã xa xôi
Anh vẫn giữ những lời xưa chưa nói
Nơi lối hẹn gió chờ, nắng đợi
Mùa Hạ hờn trong mắt em nâu!*

6-1980